50
abril 2002
6.000 exemplars
Mensual

la Burxa

Sants
i barris veïns

Periòdic de comunicació popular

Distribució gratuïta

Març històric

Les manifestacions convocades sumen més d'un milió d'assistents. La Cimera provoca la resposta més nombrosa

La campanya Sants contra l'Europa del Capital trasllada al barri la mobilització popular

Tot el que ha aflorat contra la trobada de caps d'estats a Barcelona els dies 15 i 16 de març, i especialment contra la Unió Europea, es pot dir que ha marcat un punt d'inflexió: una manifestació d'unes 500.000 persones dissabte dia 16; nombroses accions i manifestacions el dia abans, i activitats constants a diversos barris i pobles. El més sorprenent és que malgrat l'atac tan directe a la llibertat d'expressió amb l'amenaçant, insistent i espectacular desplegament policial (que realitzà nombroses identificacions, registres,i detencions) no hagin aconseguit aturar ni minvar totes les activitats que s'encaraven "contra l'Europa del capital". Un altre punt d'inflexió, no menys important, ha estat el sorgiment d'una assemblea de barri a Sants, on s'han estat trobant des de fa més d'un mes diverses persones amb esperit crític, amb ganes de plantejar alternatives i començar a transformar el barri. Des d'aquí s'han impulsat diversos actes contra la Unió Europea, així com per denunciar problemàtiques específiques del barri, com la que es viu a Can Batlló. Sota aquests malestars, es celebrà una manifestació el 9 de març, que aplegà de forma festiva i reivindivativa unes 300 persones, seguides i incordiades per fileres d'antiavalots a peu i furgones. També el Centre Social de Sants funcionà com a punt d'informació durant la setmana de la cimera.

> pàgines 3 i 4

10 de març: 400.000 persones "per una nova cultura de l'aigua"

> pàgina 10

16 de març: 500.000 persones contra l'Europa del Capital i la Guerra

> pàgina 4

la Burxa
Can Vies (carrer Jocs Florals 42, 08014 Sants, BCN)
Teléfon: 93 422 16 13
Correu electrònic:
laburxa@llibertat.com

Sants 5
El CSA Hamsa compleix sis anys

En moviment 8
A qui preocupen els menors immigrats

Arreu 10
La protesta frena el pla 22@

Arreu 11
L'Àfrica dels grans llacs

Editorial

És curiós, després que mig milió de persones sortís pels carrers de Barcelona contra l'Europa del Capital i la Guerra la majoria de polítics (europeistes, capitalistes i imperialistes) i de mitjans de comunicació que els hi fan d'altaveu, elogiaven la manifestació i felicitaven el comportament "excelent" dels manifestants. La majoria de vegades desconfiar de la versió dels poderosos és un bon mètode d'anàlisi per aproximar-se a la realitat. Aquesta vegada, però, han encertat: el 16 de març va ser una diada històrica contra el capitalisme. El joc polític, aleshores, ha estat un altre: al ser innegable l'èxit de la manifestació i, per tant, impossible de criminalitzar, els governants intenten integrar l'acte i l'adapten dins el discurs que els interessa. En aquest cas, parlen de la manifestació com una mostra exemplar del civisme de Barcelona. Fins i tot el senyor Clos té el morro d'atribuir l'èxit de la cimera a l'èxit de la contracimera. Tot plegat, indigerible. El més honest de la partida potser ha estat el Partit Popular. Si més no, ha dit el que pensa: "els manifestants són uns reaccionaris". Els seus mitjans de comunicació, ABC, Mundo, Razón, són els únics que no han ocultat els disturbis, continuant amb l'insaciable i obsessiu discurs sobre els violents, desafiant, fins i tot, l'acord polític i mediàtic de minimitzar els incidents ja que embruten la bona imatge de la ciutat.

Barcelona s'hi jugava molt amb la cimera: la projecció internacional, la façana de modernitat i civisme, el prestigi de la classe política i, sobretot, les futures inversions. La senyora Valdecasas ho va dir molt clar: no hi ha millor espot publicitari que tenir una cimera a Barcelona. Per això, amb suficient antelació, una reunió entre representants de l'Ajuntament, Generalitat, Delegació del Govern i propietaris dels mitjans de comunicació, va planificar l'orientació que es donaria als aconteixements. Passés el que passés, els titulars dels diaris estaven dissenyats dues setmanes abans. Tot i tractar-se dels incidents més importants dels darrers anys, aquí no ha passat res. Però aquestes formes de control més subtils no són suficients per a un govern reaccionari com el del PP, que no ha escatimat esforços (ni diners) imposant la cultura de la por i un desplegament policial i militar propi d'altres règims.

I així funciona la política, cadascú escombrant cap a casa. També la socialdemocràcia ha batallat lo seu per guanyar protagonisme en el Gran Aconteixement de la Cimera. En aquest cas, el seu espai vital ha estat la contracimera, constituint el Fòrum Social, que tot i els nombrosos intents d'aprofitar-se del moviment antiglobalització, va quedar desplaçat en la manifestació anticapitalista.

Però més enllà d'oportunismes polítics, durant aquests dies, s'ha posat de manifest una qüestió molt rellevant: existeix malestar en una part important de la societat, i molta gent ho ha expressat sortint al carrer. La classe política està desprestigiada i s'ha d'emmurallar per poder-se reunir. Existeix un rebuig, gens menyspreable, a les polítiques neoliberals: al desmantellament dels serveis públics, a la desregulació del mercat de treball i a la llibertat del capital i les finances. Cada cop més, la gent està patint les conseqüències d'aquestes polítiques i desgranant les paraules ambigües dels gestors del món. La incredulitat i el malestar són una evidència. Ara cal que dipositem les forces en convertir aquest inconformisme en una lluita diària en les nostres vides i el nostre entorn contra un capitalisme ferotge que imposa desigualtats: entre aquells que, molt educadament, menteixen per conservar el seu benestar i aquells que, rabiosament, criden veritats per mostrar el malestar.

Apunt:
Valdecasas: "*Se ha hecho el mejor anuncio publicitario que se puede hacer de BCN*"

Cartes a la Burxa

Després de la manifestació del passat 16 de març contra la Cimera europea, vaig treure algunes conclusions, que per mi van ser molt clares; per una banda, va ser la resposta popular, tres-centes, cinc-centes mil persones? tan si val el número; l'important va ser la gran qualitat de la resposta. Als grans jerarques europeus els hi hem demostrat que no tan sols som uns quants inconformistes i radicals, hi ha molta més gent de la que ells voldrien, molta gent que no està d'acord amb el seu model econòmic i social que haurien de tenir en comte. Malauradament però, no canviaran, perquè personatges com l'Aznar o Berlusconi amb el seu pensament únic i neofeixista es creuen que el seu model és perfecte i sense opció, encara que tinguin que imposar-lo a força de repressió. Per altra banda, hi ha una cosa que jo ja fa temps que no hi estic d'acord i que amb desmarco d'aquesta manera de fer, amb refereixo a la violència. Com pacifista militant i antimilitarista convençut, estic en contra de tot tipus de violència; violència policial, institucional, violència doméstica a les dones i també la violència al carrer.

Tenim que adonar-nos que manifestacions multitudinàries com la del dia 16, fan posar nerviosos als mercenaris policials i esperen el mes mínim incident per treure tota la seva mala llet i la ràbia que porten a dins. En els últims temps, a Sants han passat tres fets molt importants que ho demostren així: Un va ser el desallotjament de la "Mala Herba" sense cap tipus de enfrontament dels ciutadans i la actitud de lligar-se i penjar-se d'aquella manera, als polis aquesta inesperada acció no els va fer passar-ho gaire bé. Dos dies després la manifestació pel mateix motiu va provocar la ocupació policial del barri de Sants. El tercer fet va ser la manifestació del dia 9 a Sants, en contra la Cimera. Puc assegurar, que al no haver-hi cap incident, es van quedar amb les ganes de intervenir.

Es pot ser radical antisistema, radical en continguts, radical contra les imposicions sense haver de recorre als actes violents. Soc una persona de edat, sempre he estat bastant radical en alguns conceptes i mai vaig recórrer a actes violents, tot i que en moltes situacions per impuls hauria estat molt fàcil per mi respondre amb contundencia física, però mai vaig actuar d'aquesta manera. Hi haurà alguns que no estaran d'acord en algunes coses que he dit, però vull expressar lliurement la meva forma de pensar.

Prudenci. Veí de Sants.

Jubilats, Immigrants, Joves i Especulació Immobiliària.

Omar Bulsan

Carretera de Sants, matí d'un dia laborable qualsevol.

Un jubilat passeja realitzant una meticulosa feina de neteja, arrenca els cartells de "Se Vende Piso" enganxats al mobiliari urbà, les façanes i a sobre d'altres cartells de tota mena.

El mateix carrer, a qualsevol hora. Un immigrant, amb una bossa o motxilla plena de cartells, del mateix tipus, i amb un rotllo de cinta adhesiva, va penjant-los sistemàticament a semàfors, cabines telefòniques i a tot lloc que sigui visible per els vianants.

Al vespre o nit i també a la Carretera de Sants. Un grup de joves, que mirades conservadores qualificarien de antiglobalitzadors o okupes, realitzen la mateixa tasca que el jubilat al matí i particularment alliberen de cartells, de "Se Vende Piso", tots els cartells dels moviments socials del barri.

Tots aquests personatges de la vida diària del nostre barri tenen alguna cosa en comú. L'Especulació Immobiliària.

El jubilat, segurament portat per la seva responsabilitat ciutadana i la seva disponibilitat de temps, fa la seva creuada personal contra l'agressió estètica i bruta d'una campanya de publicitat encoberta que omple de papers les façanes del seu recorregut habitual. Però segurament no sap que qui esta al darrera d'aquesta estratègia publicitària es una de les moltes empreses immobiliàries, que amb locals a peu de carrer i amb aparadors plens d'ofertes de venda i lloguer de pisos i locals han aparegut com bolets per tota la ciutat. El que tampoc pensa el jubilat es que aquestes empreses són les que compren edificis antics amb inquilins inclosos i amb diverses estratègies, "legals" per descomptat, els acaben fent fora per remodelar i tornar a vendre o llogar els pisos que ara ocupen ciutadans i ciutadanes amb ingressos o jubilacions de vergonya.

L'immigrant, de vegades jove estudiant del país, obligat per la seva situació a acceptar una feina precària i sense contracte, en la que l'important es posar el major nombre de cartells en el mínim temps. No és difícil endevinar qui és l'empresari que l'hi ha donat la feina i podem afirmar que a canvi de la col·laboració en el negoci, aquest empresari no oferirà al immigrat o jove un pis a bon preu.

Els joves que al vespre acaben la feina que el jubilat ha començat al matí, si que saben qui està al darrera dels cartells que omplen els carrers.

A ells i elles els hi han demanat fiances milionàries per llogar pisos de 50 metres quadrats sense llum i sense ascensor, els hi han demanat fulls de salari de llocs de treball que no existeixen per a ells i elles, els hi han intentat vendre llistes de pisos per llogar inexistents a 30.000 pessetes, han hagut de sentir el discurs de que " els joves en l'actualitat no marxen de casa fins als trenta anys" i finalment els han desallotjat de cases i edificis que han ocupat i rehabilitat per exercir els seu dret "constitucional" de disposar d'un lloc on viure i construir el seu futur.

Tots els protagonistes d'aquesta realitat, que no història, tenen que patir les conseqüències d'una activitat especulativa, que pels guanys que genera, conta amb el suport i la col·laboració de l'administració i les entitats financeres.

Fora bo que jubilats, immigrants i joves, descoberta aquesta obligada afinitat, trobessin espais de col·laboració per fer front a aquesta vessant de l'Europa del Capital.

la Burxa
Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

La Burxa és una revista editada per un equip de redacció que es troba dos cops al mes al CSA Can Vies (Jocs Florals 42)
Periodicitat: Mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@llibertat.com
Propera assemblea de redacció: dilluns 15 d'abril 2002

En aquesta Burxa han col·laborat: Alba Ayala, Roser Benavent, Bernat Costa Reimondez, Massala, Estela, Toni Gonzàlez, Guillem, Ivan, Mariano, Esther Jover, Josep Marcé, Miquel, Gemma Parera Àlvarez, Ivan Rubio i Garcia, Raül Martínez, Guillem Sànchez, Roger Sánchez Amat, Sílvia V. Sallent, Meritxell i Jordina Sánchez Amat, Aglaia, Paco Tauste, Pau, Inshuti, Les Diaboliques

Sants engega activitats contra la UE

La rebuda de la cimera va plena d'activitats de denúncia: xerrades, manifestació i un punt d'informació, que es desenvolupen malgrat les desproporcionades amenaces policials

Redacció/SANTS

Dues setmanes abans de la celebració de la cimera de la Comissió Europea a Barcelona, al barri de Sants ja es vivia un ambient de denúncia a les polítiques impulsades per la Unió. Amb diverses activitats es pretenia donar a conèixer, denunciar i debatre els efectes malèvols d'aquestes polítiques sobre la vida quotidiana, i començar a pensar alternatives. A la vegada s'anava consolidant un espai de trobada, l'assemblea de barri, amb persones de col·lectius, entitats i àmbits diversos.

El Centre Social de Sants va acollir el 7 de març una xerrada sobre la formació, evolució i polítiques actuals de la Unió Europea. Tot això lligant-ho amb l'estratègia del capitalisme d'extendres com un pop, i subjugar tots els àmbits de la vida a les pautes de l'acumulació de capital. La xerrada va anar precedida d'una actuació de titelles que s'aproximava a la vida quotidiana del barri des d'una perspectiva crítica.

Tota aquesta ebullició d'activitats i de trobades va anar acompanyada pel setge policial. Moltes persones van ser identificades només per passejar pel carrer; els policies "secretes", i les furgones antiavalots invadien el barri i l'helicòpter al cel de tota la ciutat.

Sonen campanes de reivindicació

Una activa i reivindicativa manifestació pel barri

Des de l'assemblea de barri es va convocar a sortir a manifestar-se el dissabte 9 de març sota el lema "Construïm alternatives, contra l'Europa del capital". Hi van acudir unes 300 persones. També hi van participar els castellers i els diables de Sants. Era una manifestació plena de color, feta dies abans de la cimera. Tot i això anava envoltada d'un enorme desplegament policial. Era encapçalada per grups de policies de paisà, i la tancaven furgones de la Policia Nacional i fileres d'antiavalots a peu. Sota aquest clima angoixant, els timbalers de l'Hamsa no van deixar de tocar i la manifestació va anar plena d'accions. Davant de l'Església de Sant Medir es van escenificar els perjudicis que l'actual govern i les polítiques europees estan causant a molta població: mesures educatives que els estudiants rebutjen; especulació immobiliària que ens deixa sense vivenda; i plans com el de Can Batlló que no acontenta al veïnat i no ofereix una reubicació a les persones que hi treballen. Des del campanar es van desplegar tres pancartes: una contra el Pla Hidrològic Nacional; una altra contra la Cimera. La darrera era en favor de la reubicació dels treballadors de Can Batlló, que es complementava amb una altra pancarta demanant Can Batlló pel barri. Les accions van continuar: una Caixa de Pensions va ser omplerta de gespa, denunciant la construcció del camp de golf de Torrebonica. A la porta d'un establiment de Mc Donalds es van llençar fems, fent referència al menjar escombraria amb el que ens enverinen. També el BBVA va ser objecte de denúncia per la seva responsabilitat en la crisis argentina, i una cacelorada sonà en solidaritat amb la població d'aquest país. Mentre es travessava la Carretera es va pintar un carril bici (denunciant la seva mancança al barri) i ja va ser estrenat per un primer pedalejant. Com a traca final es va cremar un ninot gegant que representava un antiavalot de la policia. La gent es va dispersar amb dificultats, degut als secretes que van seguir diverses persones.

El Centre Social de Sants esdevé un punt d'informació

El Centre Social va funcionar com a punt d'informació des del dilluns 11 fins el diumenge 17, per tal que tohom que tingués interès en participar o conèixer les protestes pogués recollir informació. També es va fer un seguiment de la marxa de les mobilitzacions. Molta gent s'hi va acostar i molta d'altra va participar en mantenir obert el punt tota la setmana (24 hores els dies que va durar la cimera). El Centre Social i el poliesportiu de Sant Medir van acollir força persones que arribaven per manifestar-se d'altres indrets.

Valoracions de l'assemblea de barri de Sants

Després de tot l'enrenou provocat per la visita dels caps europeus, arriben les valoracions fetes per les parts implicades. Més de quaranta persones es van reunir el 22 de març al Centre Social de Sants i van parlar de com s'havia desenvolupat la campanya Sants contra l'Europa del Capital.

De la xerrada del dia 7 es van destacar els parlaments i l'alta concurrència, però de la manifestació del 9 s'apuntà que hi va faltar gent. La majoria de participants pertanyien a algun col·lectiu.

El Punt d'Informa ció que va funcionar al Centre Social fou valorat de manera molt positiva, ja que va visualitzar la campanya cara al barri. Es va felicitar el Centre i també l'organització del punt. Juntament amb les accions de la manifestació, l'allotjament a Sant Medir, les pancartes i les paradetes fetes a la plaça de Sants, va fer que la campanya arribés més enllà de la pròpia gent que la muntava.

La manifestació general va sorprendre tothom, i es va criticar la manipulació que es va fer des de premsa i des del Fòrum Social sobre els seus continguts. Va passar de ser una mobilització Contra l'Europa del Capital a una per una Europa Social. Es van criticar els incidents ja que es va considerar que no era el lloc per a realitzar-los. Com a barri, es va assumir una de les barres del concert que la mateixa nit, tasca que es va desenvolupar sense problemes. Sobre el concert, es va dir que potser era un esdeveniment massa gran per preparar-lo en tan poc temps.

En general, la campanya contra la cimera ha servit per impulsar l'assemblea de barri, on s'han ajuntat per primera vegada en uns anys generacions diferents.

Gran festival al Sot del Migdia

Redacció/MONTJUÏC

Com a traca final, la Campanya Contra l'Europa del Capital i la Guerra va organitzar un "espai de lluites i resistències" al Sot del Migdia. Aquest va consistir en un festival artístic i musical celebrat el dia 16 a la nit. Hi van participar diferents grups d'animació, diables i timbals, i al concert va ser protagonitzat per Cheb Balowski, Enrique Morente i Manu Chao, a més de Javier Muguruza, Xavier Ribalta i Jorge Labanca.

Aquest acte, però, no es va concebir com un simple espectacle musical, sinó que pretenia ser un espai on es visualitzessin i s'expliquessin les diferents lluites que dia a dia es duen a terme arreu del país. Per això, les tasques organitzatives (barres, muntatge, seguretat) van ser fetes per prop d'un miler de persones voluntàries, provinents d'uns 25 col·lectius de base, que es van organitzar de manera assembleària. També tot el Sot va ser decorat amb desenes de pancartes i cartells, i al llarg de tota la nit es va fer servir l'escenari per exposar lluites (amb videos i manifestos) de diferents parts del planeta: la del poble palestí, la situació dels i les preses socials i polítiques, la Plataforma contra el Transvassament de l'Ebre o els centres socials okupats. Durant tota la nit es va anar informant de la situació de la gent detinguda o ferida per la policia en les càrregues de manifestació. El festival va acabar a les 8 del matí, sense problemes remarcables, a pesar d'alguns errors organitzatius fruit de la inexperiència i la rapidesa en que es va preparar.

Milers de persones en una festa que visualitzà diverses lluites socials

Us penseu que s'han acabat les cimeres...?

Properament a València, la Conferència Euromediterrània

Dissabte 13 d'abril, acte-presentació de la campanya a càrrec de companys valencians.
19h al CSA Can Vies (Jocs Florals 42)

Xerrada-presentació de la Campanya Contra la Conferència Euromediterrània que es celebrarà els dies 21,22 i 23 d'abril a València. També s'explicarà la problemàtica del poble de Bètera, on volen instal·lar una base de la OTAN.

Organitza: La Burxa

Obert de 9 a 22h tot l'any

FARMÀCIA RUBIO

Llic. Montserrat Rubio

C/ Riera Blanca, 119
Tel. 934225818
08028 Barcelona

Barcelona planta cara a l'Europa del Capital

Dotzenes d'iniciatives i mig milió de persones al carrer visualitzen el rebuig popular

La campanya de terror de la Delegació de Govern fracassa, a l'igual que el projecte integrador del Fòrum Social

Guillem Sánchez/BARCELONA

La primera cita important de la presidència espanyola de la UE s'ha saldat amb un notable èxit per als moviments socials que denuncien les polítiques liberalitzadores, antisocials i represives dels Quinze i ha estat l'excusa perque centenars de col lectius de base s'ajuntessin per fer sentir la seva veu, donant una visió alternativa al discurs oficial promovent la majoria d'actes, sempre de forma descentralitzada i assemblearia. El calendari va ser frenètic, amb convocatòries des d'una setmana abans, com la festa reivindicativa celebrada a Barcelona el dissabte 16 o la manifestació-cassolada de Terrassa el mateix dia.

Comença la Cimera...

A partir del dijous 14 es comença a escalfar l'ambient, aquest dia 100.000 alliberats sindicals de tota la UE marxen pels carrers en demanda de l'Europa social; uns 200 estudiants es tanquen a la facultat d'Econòmiques (situada dins l'àrea restringida) en protesta per l'ocupació policial. L'endemà la ciutat sencera es converteix en un inmens escenari on exposar les diferents lluites. Vuit manifestacions es van succeïnt per diferents barris (Gràcia, les Rambles, Nou Barris) i temes (contra els transgènics, en solidaritat amb Amèrica Llatina o per la destrucció del capitalisme). De fet, les accions van ser tant diverses i imaginatives com els col lectius que les portaven a terme: es va fregir sardines, pintar un mural zapatista, caçar lobbies, bicicletades que van col lapsar el centre de Barcelona, penjar pancartes, anar al cinema o al circ i fer d'estàtues humanes.

De tot el cúmul d'actes podriem destacar la simulació d'un accident de trànsit que familiars de presos bascos van realitzar a la Diagonal, per denunciar el risc que pateixen a causa de la dispersió dels presos; o l'homenatge a Carlo Giulani, assassinat durant la cimera del G-8, celebrat al carrer Gènova. Tampoc van faltar els sabotatges, amb rodes d'autobusos punxades i talls a les vies de metro i ferrocarril. Tot i l'asfixiant presència policial, amb identificacions, registres i una trentena de detencions, cal destacar que aquesta tant sols va aconseguir abortar els actes convocats públicament, mentre les accions sorpresa van ser un èxit total.

El 16 m dóna la sorpresa

Al matí es celebra una contracimera amb diferents tallers i xerrades a la plaça Universitat, i a la tarda hi ha prevista la manifestació, on es dóna l'espectacular sorpresa: unes 500.000 persones surten contra l'Europa del Capital en la que ha estat la mobilització més massiva des que a Seattle es va inaugurar aquest nou cicle de lluites, que els mitjans anomenen "antiglobalització". Van ser centenars de milers de ciutadans i ciutadanes, majoritàriament d'aquí (a diferència de Praga o Gènova), les que van omplir a vessar tot el centre de Barcelona; tot i així no es pot oblidar la presència de milers de persones de fora, molts autobusos van ser bloquejats a la frontera (unes 5.000 persones es van concentrar a Perpinyà). El clima de por i criminalització impulsat per la Delegació de Govern es va demostrar contraproduent i no va evitar l'èxit de la convocatòria. Durant tot l'acte hi va haver un ambient festiu i reivindicatiu, on van aprofitar per expresar-se desenes de lluites o problemàtiques concretes, darrera una pancarta que no donava espai als dubtes: allò era una convocatòria anticapitalista. Cap al final del recorregut, uns centenars de manifestants van decidir trencar l'acte i van començar uns forts incidents, que la policia va aprofitar per carregar de forma indiscriminada. Els dos còctels molotov llençats contra Capitania Militar, les pedres i trencadissa d'oficines bancàries i institucionals van ser l'excusa per una violència policial, fins i tot superior a l'habitual: pluja de bales de goma, gasos llençats des d'un helicòpter, pallisses brutals a qualsevol persona, fins i tot periodistes clarament identificats, i detencions massives de gent que s'havia refugiat en bars o caixers automàtics. Al mateix temps, unes altres cinquanta persones es van presentar al Poblenou, buit de policia i van calcinar cinc entitats bancàries sense que es produissin detencions o gent ferida. La nota final la va posar l'efectiva acció realitzada al Camp Nou, amb l'emmanillament de dues persones a una porteria.

El dia després

La massiva sortida al carrer va provocar un canvi radical en l'actitud del poder; ja la mateixa tarda, els que fins unes hores abans criminalitzaven i insultaven els convocants, els felicitaven per l'èxit i el civisme i intentaven separar i minimitzar els incidents, com si no fossin part de la mateixa protesta. El rècord de cinisme va ser per l'alcalde Clos, que va arribar a barrejar governants i manifestants com si volguessin el mateix. També el Fòrum Social de Barcelona (integrat per l'esquerra parlamentària i els sindicats majoritaris) no va perdre un minut per atribuir-se una manifestació a la que només s'havia sumat a última hora i que no hi va arribar a participar, ja que es va disoldre abans de començar a cam inar.

Agressió racista a l'Estació de Sants

Un àrab/SANTS

Una brutal agressió racista va tenir lloc el dissabte nou de març a l'Estació de Sants, mans de tres guàrdies de seguretat. A continuació reproduïm com aquesta situació és denunciada per l'agredit:

"Dissabte 9 de març, 7.45 del matí, lloc: Estació de Sants. Delicte: dormir sobre un banc, el meu color de pell i ser àrab; content de ser àrab.

Blanc, negre, àrab, asiàtic, europeu, mediterrani... Quan acabarà aquesta distinció inhumana? Què té de menys un negre a un blanc, o un asiàtic a un europeu?

7:50 del matí. Dos guàrdies de seguretat em van despertar amb l'excusa que està prohibit dormir a l'estació; fins aquí, tot dins la lògica. Els vaig respondre que em trobava fatal i que m'havia adormit sense adonar-me'n. Em vaig incorporar i asseure al banc, encara mig adormit. Els dos guàrdies es miren a la cara i em demanen que els acompanyi per ser identificat per un robatori d'un moneder que hi havia hagut a l'estació (cosa que només pot fer la policia). No obstant col·laboro i els acompanyo estranyat, ja que ells mateixos m'han despertat i que jo sàpiga no es pot robar mentre es dorm. Em van portar cap a les escales del pàrking situat al costat del Mc Donald's. Allà, sense dir-me res, un dels guàrdies de seguretat em colpejà la cara. Jo els vaig preguntar què passava i els vaig dir que no havia robat a ningú. Però ells em van colpejar per segona vegada i aparagué de sobte una guàrdia de seguretat que m'agredí directament dient-me: "marroquí de merda, en el teu país la dona no té drets, aquí pega". Després van continuar donant-me patades a les costelles i colpejant-me amb les porres fins que em van obrir el cap. Afortunadament vaig poder escapar-me i sortir corrents de l'aparcament per l'entrada dels cotxes. Els guàrdies es van quedar amagats per por que la gent els veiés.

Jo no sóc ni el primer ni l'últim agredit en aquest lloc, ¿quantes persones han passat ja per aquesta situació amb aquesta gent malalta i amb poder?

El que succeí no ho va veure ningú. Qui creurà la Justícia, una persona immigrant, sense sostre, sense treball, i en procés de tràmit de documentació, o a tres guàrdies que vetllen per la seguretat del ciutadà? Això és el que hi ha, fins quan haurem de seguir aguantant?"

CSA Hamsa: 6 primaveres explosives

Estela/HOSTAFRANCS

La tendència a créixer en contingut fa perdurar en anys... L'Hamsa, el CSA amb més anys d'existència al barri podria ser un exemple. Aquest mes de març el calendari de trobades i activitats s'omplia per la celebració del 6è aniversari. Tot i que les activitats van quedar interrompudes per la rebutjada cimera a Barcelona, el dia 9 diferents artistes de grafiti s'armaven amb esprais per redecorar la façana. Així, les activitats continuaven el dimecres dia 19, amb el gran sopar d'aniversari, el gran menjador en el que es va transformar la nau de l'Hamsa per acollir al nombre de gent que venia a degustar el menú exquisit que els i les "xefs" de l'Hamsa van saber elaborar. Un espectacle teatral sobre els 6 anys de vida del CSA va ser la sorpresa final de cloenda del sopar.

L'endemà al vespre hi havia convocada una sessió de curtmetratges. Arribava el cap de setmana. La nit de divendres, una nit d'espectacles: clown, malabars,... que bocabadaven i s'apoderaven de l'atenció dels i les espectadores, donant pas, més tard, a una festa amb dj's i mc's a la kafeta. Dissabte encara quedava l'última cita, un concert i després festa amb més dj's com activitat final de celebració de l'aniversari. Totes les activitats van aconseguir reunir a un nombre de gent important. Felicitats Hamsa, esperant que en compliu molts més!

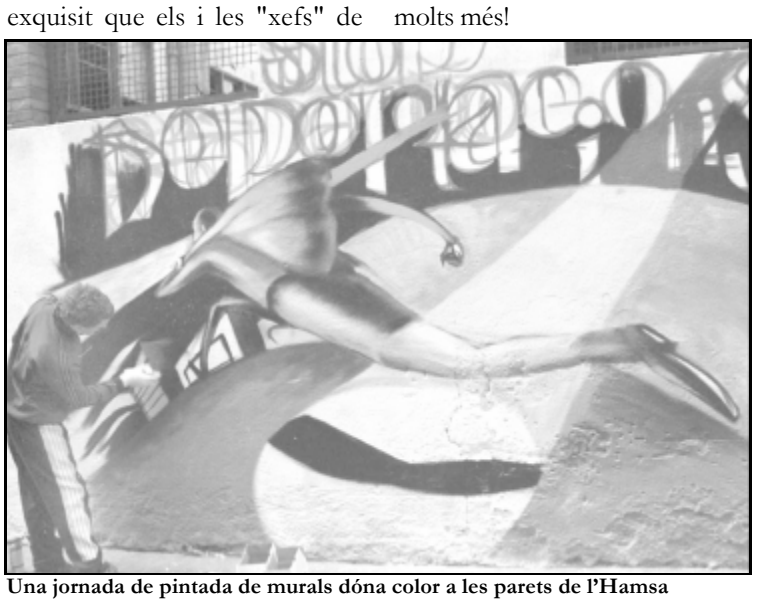

Una jornada de pintada de murals dóna color a les parets de l'Hamsa

Festival a Torà pel 12-O

TORÀ.- El darrer 12 d'octubre va ser, com gairebé cada any, una ràzzia de detencions i enjuiciaments d'antifeixistes. Cinc d'aquests eren joves de Torà (la Segarra) que havien vingut al barri per participar i que van ser enxampats només baixar del cotxe. Pel proper 6 d'abril, el col·lectiu Disbauxa Combativa ha preparat una jornada per explicar la situació i recollir fons per les despeses judicials. Hi haurà dinar popular, xerrada i concert on, entre d'altres, actuaran els santsencs Ràbia Positiva.

Sopar de la CAL

SANTS.- El passat divendres 22 de març unes 80 persones assistiren a un sopar col·loqui organitzat per la Coordinadora d'Associacions per la Llengua sota el títol "El català i la nova immigració". Van participar com a ponents en Carim Zouhdi de l'Associació Catalana-Amazig, en Mamadou Kheraba de l'Associació US Àfrica, en Pedro Morón de Catalonia Acord, na Purificación d'En Veu Pròpia i en Jaume Salmeron de la CAL. Aquest sopar, fet al Centre Social, va sorgir fruit de la necessitat d'afrontar el problema del català enfront de la nova immigració juntament amb la de les anteriors dècades.

La cimera crispa el barri de les Corts

RSA/LES CORTS

El veïnat de Sant Ramon, a les Corts, ha fet sentir de forma majoritària les queixes derivades de la celebració de la cimera europea. La poca distància del Palau de Congressos ha multiplicat les contínues molèsties que ha causat l'esdeveniment a tota la ciutat. Sorolls insuportables, constants desviacions de tràfic i absència de contenidors d'escombraries han estat algunes d'elles.

En un escrit que ens ha fet arribar un veí del barri, també es fa referència a les contínues identificacions i interrogatoris de joves del barri. Comerços tancats i escoles amb una mínima activitat corformen el panorama viscut aquests dies al barri. Com apunta el nostre interlocutor, tots aquests fets "s'han convertit en un símbol de l'aïllament, de la intromissió en el medi familiar i de repressió del veïnat per temor a una resposta popular".

Protesta pagesa a la Fira Alimentària

Guillem Sànchez/SANTS

La inauguració de Barcelona com a "capital alimentària mundial" no va passar desapercebuda pels principals implicats en la producció d'aliments. Així, uns 1.500 olivers i avellaners es van manifestar el dilluns 4 de març a les portes de la Fira, a la plaça d'Espanya, provinents de les comarques de Girona, Tarragona i el País Valencià, així com de Múrcia i Aragó. La presència del conseller d'agricultura Josep Grau, el ministre Arias Cañete i el comissari europeu Fischler va ser aprofitada pels sindicat Unió de Pagesos i la Confederación de Organizaciones Agrarias y Ganaderas (COAG) per mostrar el seu malestar per la retirada dels ajuts comunitaris als seus sectors. Retirada permesa pel Ministeri i la Conselleria, mentre els preus de la fruita seca i l'oliva baixen any rera any; en gran part per la competència de les importacions de Turquia i els EUA, que creen condicions de veritable "dumping" social, en ser, el primer, un país sense pràcticament garanties ni drets laborals, i el segon, un dels països del món amb una agricultura més subsidiada.

Pagesos de diversos llocs ocuparen la plaça

Els parlaments dels representants dels diferents territoris i sectors van ser en un to molt dur, així com la majoria de les pancartes i els comentaris de la gent desplaçada fins allà.

Les referències contra els polítics "traïdors" i "lladres", les advertències contra la mort de les comarques i la desertització del camp i la defensa aferrissada ("fins a vessar la sang") del seu sistema de vida eren constants. Tampoc el fort i amenaçant dispositiu policial (amb més de 10 furgonetes, un centenar d'antiavalots i policia muntada) va passar per alt i van ser titllats de forces repressives amb un missatge clar: "això no ens farà callar, recordeu que ser detinguts en defensa dels nostres pobles no és una vergonya sinó un orgull", va expressar un dels oradors.

Davant la negativa dels polítics de rebre una delegació pagesa es va optar per bloquejar tots els carrers que desemboquen a la plaça, acció que va durar un mitja hora i va causar un monumental embús de trànsit per mitja ciutat.

Acte al Proa per la cimera

LA BORDETA.- L'escola Proa també ha estat un marc de protesta contra la cimera europea. Un grup d'estudiants, juntament amb la CEPC (Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans), va organitzar una xerrada el 13 de març, on hi van anar 40 persones i que va acabar amb un berenar popular. La mateixa setmama va realitzar una aturada de classes amb lectura d'un manifest i el desplegament d'una pancarta.

15a calçotada

SANTS.- El 3 de març es va organitzar a la pl. de Sants la 15a calçotada popular de la Vila de Sants, organitzada pel Casal independentista "Jaume Compte". Unes 500 persones van gaudir dels calçots, la música, els gegants, tabalers i els diables de Sants. Tampoc hi va faltar l'estelada gegant que cada any presideix l'acte, que s'ha de dir que va ser un èxit rodó. Fins l'any que ve.

Saviesa popular

Abrils i senyors, tots traïdors

Abril, abrilet,
a migjorn calor i al vespre fred

La feina és salut però a mi em put

Tot es farà i encara
plegarem d'hora (per la Burxa)

Moltes lletres i poc suc, també les
escriuria un ruc

Qui es pensa saber massa
té el cap de carabassa

Diners que dimoni porta,
el dimoni se'ls emporta

Tan ric,tan ric, fa músic.
L´avar és com el porc,no aprofita
sinó mort

Auca que ilustra un cartell fet per l'Assemblea de barri en motiu de la Cimera de la UE a Barcelona

Els àpats de la precarietat

Aquesta secció gastronòmica vol retre homenatge a totes aquelles persones o generacions que per diversos motius han patit la fam o la misèria. Volem fer memòria d'aquests precaris però efectius coneixements populars de subsistència.

Sopa d'all*

Ingredients: Alls (5 unitats), pa dur (2 llesques de pagès), pebre vermell, trossos de pernil (opcional), oli d'oliva, ous (2 unitats) aigua (un litre) i sal.

Tallarem els alls en fines làmines i les fregirem amb l'oli. Posarem el pernil i després de remoure afegirem un pessic de pebre vermell, el pa trossejat, l'aigua, la sal i ho deixarem bullir durant uns quinze minuts. Apagarem el foc i en aquest moment posarem el ous i els remenarem fins que quedin barrejats .Si poseu pernil, aneu amb cura amb la sal. Llestos.

* Aquest plat popular ha estat recomanat com a mesura d'austeritat per tots els presidents de la UE durant la Cimera de Barcelona, juntament amb altres mesures liberalitzadores que afecten les llibertats i les butxaques dels seus súbdits ciutadans.

LES AVENTURES DEL DRAC MALAHERBA

LA BATALLA DE BARCELONA

El raconet cannàbic

Ep! Com us va? Esteu tots bé després de la "pollo-cimera"? Ja us han començat a sortir les nenes?, Si ja les teniu llestes per transplantar, busqueu uns testos que us vagin bé, a ser possible de plàstic i de colors clars o blancs, o a "males" de ceràmica, per a que no se us fregeixin les arrels al "llorenç", ja que les plantes necesiten força sol, però la terra s´ha de mantenir Fresca, (com la Julita G.V. "fina i segura"), i Humida, (com la babeta del "Sheriff" Rajoy). Escolliu bé la grandària del test, la Maria és un arbust, encara que parlem de "plantes", el creixement del qual és proporcional al de l'arrel i que ocupa força espai en general, segons les varietats podeu cultivar autèntics monstres. Penseu en les vostres possibilitats i també limitacions…Espai físic disponible, exposició solar, discreció (optatiu), etc. Si reutilizeu testos fets servir, procureu rentar-los amb aigua i sabó, poden tenir fongs i plagues en estat latent, que després se us poden menjar la planta en un "periquet". Al cul del test poseu-hi grava, pedra volcànica o quelcom que faciliti el drenatge de l´aigua, la terra ha d'estar humida però no embassada sinó les arrels es podreixen. És important que us hi fixeu en la composició de la terra, ha de tenir prou nutrients, i alhora ha d'estar ben airejada. És millor que les transplanteu al vespre i encabat les regueu.I…a Crèixer!!!

Des de la Burxa, no volem donar classes magistrals, només petits consells de "guerrilla". Però a qui sí li podem donar classes magistrals és al Sr. Robles, peix gros del Plan Nacional sobre Drogas. " Robles, xato, el porro terapèutic, Existeix!". I de pas aprofitem i assenyalem amb el dit burxaire als grans laboratoris farmacèutics, ells són els grans beneficiats en l'ocultació dels profits medicinals del cannabis. Si retornem a utilitzar la medicina natural, si aprenem a automedicar-nos, en ells se'ls acaba el "business". Salut i Maria (i moltes hòsties per la policia).

Recordeu que el proper 3,4 i 5 de maig es celebra a Tarifa la 2a Cannabis Parade. Més informació: *www.cannabiscafe.net.*

La Burxa ofereix un espai publicitari per comerços, bars, locals socials, editorials, discogràfiques i d'altres que vulguin anunciar-se. L'espai es composa de quatre anuncis per pàgina de 63'5x60 mm. En cap cas, els i les anunciants es responsabilitzen dels continguts. Abstenir-se entitats bancàries, multinacionals i immobiliàries.

Cada recuadre costarà 21€ (3500 ptes)
Si es volen ocupar dos, 36€ (6000 ptes)

Dr. Cogollo
TODO PARA EL CULTIVO DE CANNABIS
c/ Mas, 101
L'Hospitalet
Tel: 93 448 48 48

LAMPISTERIA Román
INSTAL.LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CAL.LEFACCIÓ,
Jocs Florals, 140 - Telefax 422 94 77 - 08014 BARCELONA

xavier martin
TREBALLS EN FUSTA
Fusteria d'encàrrec i mobles a mida
Plaça Osca, 8
Tel. 93 531 30 48

Passatemps

Jeroglífic

Comarca catalana

El ferro fa mal

Mots encreuats

	1	2	3	4	5	6	7	8
1						■		
2	■							■
3								
4	■					■		
5				■	■			
6			■					
7						■		
8		■					■	

Horitzontals: 1. Aquest any en celebrem un centenari. Del revés, un aliment que fins fa poc era de primera necessitat i ara hi ha qui ni el tasta. 2. Recuperes allò que havies perdut. 3. Un raconet de La Burxa. 4. Els amos d'aquesta empresa han deixat al carrer un miler de treballadores i treballadors de Cervera. Vinga! 5. Nàpia. Paraula que és cul i merda amb els uts. 6. Veritat? Allò que no ha de créixer a mitja manifestació. 7. Cures. Nom d'una consonant que no vol estar mai sola. 8. Amb aquesta lletra el mestre em va pegar. Hi és des de fa temps. La consonant més recargolada.

Verticals: 1. Punt de gran plaer sexual. Aquesta lletra, si fos rebel, formaria part del cervell. Molèstia, engavanyament. 2. Mira i vigila des de la talaia més alta. 3. Capsetes somiades pels polítics, abans de les eleccions. Una mica de química: símbol del neó. 4. El passat 8 de març en va ser el dia. Les consonants d'en Pep Pipó. 5. Del revés, mestre religiós jueu. Turment giratori per a pollastres. 6. Una ovella de cap per avall. Preposició. Vocal abracadabrada. 7. Viu a l'est d'Europa, aquest bon senyor. 8. Si la dobles, fas un partit majoritari espanyol. Aliment marroquí molt usual.

Aquesta cimera ha fet canviar en molts aspectes la mirada de la ciutadania

Les nostres bessones

LLIBRES

Asalto a la fábrica. Luchas autónomas y reestructuración capitalista 1960-1990
Coordinador: Francisco Quintana

En aquest nou títol de l'interessant editorial Alikornio es relata el doble assalt que va viure la fàbrica -espai central de la producció en el fordisme- per part tant de la força de treball que s'hi explotava, així com pels propis administradors del capital. És sobretot en els anys 70 que opera en les societats industrials una reestructuració del règim d'acumulació capitalista, com a fórmula per a desactivar l'ofensiva dels sectors més avançats de la classe obrera, així com per a superar altres contradiccions productives que dificultaven el procés de valorització del capital. Deslocalització productiva (trasllat d'unitats de producció a països de la perifèria), subcontractació, noves formes d'organització del treball (flexibilitat, precarització), etc, serviren al poder per invertir la tendència antagonista que es consolidava en aquells llocs de treball que concentraven grans números d'obrers amb condicions similars. És en aquell context de l'obrer-massa que es desenvolupen lluites autoorganitzades com les de Gasteiz, Roca, Renault que, mentre desobeïen la racionalitat productiva del capitalisme, apuntaven a consolidar formes autònomes d'organització del proletariat. La contrarrevolució aplicada pel capital a nivell productiu, a més, anà al compàs de l'atac polític protagonitzat per sindicats i partits reformistes que, durant aquell període conegut com a "transició", pactaven amb els franquistes "aperturistes" alhora que sotmetien a tots aquells sectors revolucionaris que apostaven per una superació del capitalisme i no pel recanvi formal de la dictadura franquista per una democràcia burgesa.

Ivan Miró

MÚSICA

Ki sap "Rural style" Propaganda pel fet
Contacte: 654 33 75 10 kisap@yahoo.com

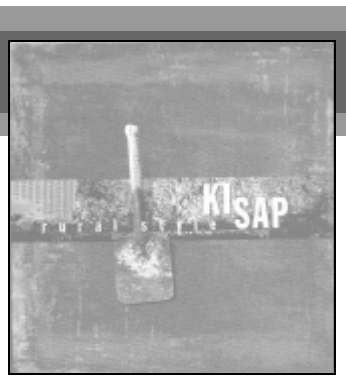

Els Ki Sap són una banda que practica un reggae-ska bastant actual però que no s'oblida en cap moment dels seus orígens. Així, et pots trobar dotze temes carregats de bones idees i, alhora, composicions clàssiques d'aquest estil. Tots els temes estan tractats amb molta cura, com si d'una criatura es tractés. Amb el pas dels temps, els Ki Sap s'han desmarcat de la influència dels seus veïns Skaparràpid. Les dues veus masculina i femenina encara fan inevitable la comparació, tot i que aquesta també pot ser deguda a l'actual mancança de grups rudes que travessen fronteres com fan ells. "Rural style" és un treball madur i ple d'intencions. Ara només cal que el missatge arribi i la sort els acompanyi un xic més.

L'Horta Positiva

INTERNET

www.pangea.org

Pangea és una ONG que ofereix una sèrie de serveis a internet. Ofereix hostatjament de pàgines web, correus, llistes de distribució i tota mena de serveis. És un servidor que com diuen a la seva web existeix per ajudar a tot col·lectiu que treballi pel canvi i la justícia global. A part de ser una pàgina on podeu trobar diverses webs de caire social, ofereix cursos d'informàtica per a tothom. A més ofereixen connexions a Internet. A destacar la revista (revista.pangea.org). Recomanem donar-hi un cop d'ull, us sorprendrà…

MÚSICA

El Oso Yonki "El Oso Yonki"
Ràdio Bronka. Contacte: 92 421 73 97
o 974 41 63 45 info@elosoyonki.com

Ja era hora! Han passat molts anys des d'aquells grans temes amb què El Oso Yonki va participar al recopilatori "Continuem avançant". Cinc anys després han tornat a enregistrar els dos temes juntament amb catorze més. Temps han tingut. Finalment la gent de Ràdio Bronka ha estat l'encarregada de portar el grup pel bon camí i amb l'edició d'aquest treball ens apropen un disc carregat de punk, hardcore i mestissatge amb personalitat pròpia. El Oso Yonki demostra, com sempre havia fet, que no cal anar-se'n gaire lluny ni cantar en anglès per fer cançons compactes, quadrades i directes. El sentiment es porta dins, i cançons com *Proletarios del ocio*, *Amor*, *La duda*, *Comunicar* o *Indios de Goyona* són el millor instrument per expressar-se fora.

El Oso Rabioso

La cançó

"Curvas de papel"

Vendados los ojos
buscas una pared a tientas
un paso vacilante
y crees encontrarte

Te arrancas las vendas
un espejo ante ti
no eres tú y lloras
han vuelto a engañarte

Sueños, luces en el tubo
delgadas curvas de papel
hoy devolverás otra vez
lo que comiste ayer

Lo quieres todo
pero luchas contra la nada
lo que llena tu cuerpo
eres tú
si te quieres, te sentirás querida
no te engañes a ti ni a tu vida.

Amater
(ex-Young Ones)
En homenatge al seu ritme, vida i obra.
Sants 1992-Sants 2002

SOLUCIONS

Jeroglífic
L'acer danya (La Cerdanya)

Mots encreuats

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	G	A	U	D	I	■	A	P
2	■	T	R	O	B	E	S	■
3	C	A	N	N	A	B	I	C
4	■	L	E	A	R	■	A	U
5	N	A	S	■	■	E	T	S
6	O	I	■	P	A	N	I	C
7	S	A	N	E	S	■	C	U
8	A	■	E	S	T	A	■	S

D'ON VENIM...

Construint... passió i revolta!

Des del setembre, una gent ens reunim al CSA Can Vies. Busquem crear un marc d'acció estable a Sants. Hem anomenat el col lectiu amb un gerundi, Construint, per suggerir un procés continu de transformació i elaboració, que configuri un espai on desenvolupar dinàmiques col lectives, combinant acció i reflexió, teoria i pràctica, planificació i valoració.

Veiem la necessitat d'elaborar una perspectiva crítica, contrastant i analitzant alternatives possibles a l'ordre social capitalista i patriarcal, i actuant amb conseqüència. Problemes reals i mancances a la nostra societat on hi ha molta "llibertat" d'escollir entre Coca-cola i Pepsi, Operación Triunfo o Manu Chao... però no llibertat de circular lliurement pel Món. Necessitem un canvi qualitatiu i no quantitatiu, sobretot en els processos de comunicació, recepció i percepció d'informació, en una realitat més controlada que mai.

Amb Construint pretenem intensificar la nostra autonomia vers les institucions i els mecanismes de control del pensament únic. En una cerca de moments de llibertat i de demostració del que poden fer les persones si controlen el destí i la gestió de les seves accions. Una de les mancances essencials de la nostra societat és la proliferació de la delegació com a norma. Les ànsies de seguretat, la por a la inestabilitat i el conservadorisme creen models de ciutadà conforme, acrític i apàtic: "facis el que facis no canviarà res", "jo em preocupo dels meus assumptes". Un camí per a vençer el temor a l'autoorganització és transmetent experiències històriques on la democràcia directa s'ha practicat com una alternativa plausible: per això les Jornades "Passió i Revolta, el cicle de protestes anys 60 i 70", on pretenem analitzar diferents moments revolucionaris en països com Xile, Itàlia, França, etc. Hi esteu convidats i convidades!

(Veure Agenda Burxa)

L'any 97 es detecta la presència de menors magrebís indocumentats i desamparats als carrers de la ciutat. Motiu de polèmica per suposar una "barbàrie" a la Barcelona europea, aviat es convertí en silenci mediàtic. Anys després, coincidint amb la irrupció de veïns organitzats per apallissar xavals, tornà l'escàndol, distorsionat pel fantasma de la inseguretat ciutadana, i accentuant la necessitat d'augmentar els efectius policials i de control. En un context previ a l'aprovació d'una llei d'estrangeria que despertava recels, i que s'havia de "construir" com a necessària, les preguntes a fer són: amb quins interessos s'ha problematitzat la qüestió dels menors? què han fet les administracions per solucionar els problemes reals d'aquestes persones?

A qui preocupen els menors immigrats?

Mariano

Els menors decideixen sortir del seu país d'origen per motius clars: manca de futur, expectatives laborals que no garanteixen la supervivència, necessitat d'aportar recursos a les famílies empobrides. Les desigualtats que genera la globalització capitalista, amb un "tercer món" superpoblat, en la misèria, i explotat pels països enriquits, fan que la decisió de fugir del país es converteixi en una necessitat lícita per a millorar les condicions de vida. No obstant, les dificultats d'emigrar són múltiples: sortejar el mur de la frontera europea, amagar-se als eixos dels autocars o en contenidors de camions i vaixells, esquivar controls policials o xarxes d'explotació d'immigrants. L'arribada no és més engrescadora: amb una edat que incapacita legalment per treballar, el problema s'agreuja per la manca d'atenció, protecció i acollida i la conseqüent situació de carrer i de precarietat econòmica i documental. Malgrat que les normatives internacionals, estatals i autonòmiques obliguen les administracions a responsabilitzar-se de la tutela dels menors independentment de la seva procedència, garantint una autonomia que els capaciti per inserir-se socialment en igualtat de condicions, el maltractament institucional dels menors és clau en el seu posterior deteriorament.

El malson del menor immigrat

La situació d'un menor immigrat (entre 13 i 18 anys) està marcada per aconseguir documents i accedir a recursos per enviar a la família. Actualment, la tramitació, des que s'inicia fins que es regularitza la documentació, arriba a ser de dos anys. La majoria dels menors arribats a Barcelona han passat per diferents centres sense que la tramitació hagi etat possible. La deficiència de recursos socials a la ciutat (algun alberg de nit i algun de dia) els deixa al carrer, sense recursos econòmics, documentació ni possibilitats de treballar. Guanyar-se la vida dependrà de la imaginació de cadascú, essent evident que el furt, tràfic de drogues o prostitució els serà més rendible, suposant-los però un deteriorament personal que degradarà les seves relacions amb l´entorn i les pròpies expectatives de futur i de vida. El menor entrarà en el cicle destructiu dels maltractaments policials, comissaries, centres oberts, semioberts, de reforma, tancats i, fins i tot, la presó.

La incompetència de l'Administració promou les polítiques repressives

La incapacitat de les administracions d´acceptar la realitat ha promogut la difusió de tres grans mites falsos:

1) pensar que els menors són nens de carrer ja al seu país d'origen: estudis de la Plataforma en Defensa dels Menors Immigrats i Desamparats i del Casal d'Infants del Raval ho desmenteixen rotundament.

2) pensar que són criminals: segons la PCDMI només un 10% dels delictes comesos per menors a Barcelona corresponen a immgrats.

3) considerar-los refractaris a l'acció educativa: la PCDMI i educadors/es que treballen amb aquesta població destaquen l'interès dels joves pels cursos de formació i d'inserció laboral i la regularitat de la seva assistència. És la manca d'adequació dels centres i projectes a les necessitats reals dels joves (documentació, feina) la que incideix en l'acceptació dels recursos.

El nefast enfocament del problema per part de les institucions promou les polítiques repressives: reclusió en centres o presons, deteriorament físic i moral pel temps passat en comissaries i centres tancats, deportació als divuit anys. Un problema que porta anys detectant-se s'ha utilitzat, sota el meu punt de vista, per crear l'alarma social necessària que justifiqui la repressió i el control de la població immigrada. I que l'entrada en vigor de la llei extrangeria, caracteritzada per vulnerar els drets elementals de les persones, fos acceptada per la majoria social. Mentre es retallen de manera alarmant recursos i programes socials, augmenta la despesa policial, presons, centres de reforma. El voraç estat neoliberal impossibilita la subsistència de les capes empobrides de la societat: mantenir la població sota control en presons i centres de justícia és més rendible que impulsar polítiques profundes de redistribució de la riquesa (impossibles d'aconseguir, per definició, en el sistema capitalista).

1 Convenció dels Drets de la Infància i l'Adolescència, assemblea general de Nacions Unides, 20/11/89. Llei orgànica de Protecció Jurídica del menor 1/1996 del 15 de gener. Llei catalana d'Atenció i Protecció dels Infants i els Adolescents 8/1995 del 27 de juliol.

2 Plataforma Ciutadana en Defensa dels Menors Immigrats Desemparats (2000). Informe de situación-los menores y los jóvenes inmigrados y desamparados. Catalunya. PCDMI: C/ obradors 6-8, baixos, 08002 Barcelona. Tf- 93 4127600. E-mail: favb@ emehac.com.

Les dones que a finals dels anys 70 i inicis dels 80 participarem en la lluita feminista, veiem ara, amb una bona dosi de tristesa, com molts dels nostres companys, per no dir una gran majoria, no participen en cap dels actes que s'organitzen sobre reivindicacions dels nostres drets i sobre les injustícies i violències que patim les dones. En aquest article es planteja, per tant, perquè entre els homes d'esquerra hi ha tantes reticències en revisar la masculinitat.

20 anys després...

Les Diabòliques

Durant la setmana contra la violència de gènere (novembre 2001) ens va sorprendre molt l'absència dels homes de la nostra generació a qualsevol dels actes organitzats. Nosaltres ens preguntem: Què passa amb ells? Realment se n'adonen que cada vegada més el gènere masculí es relaciona amb violència, bel·licisme, agressions, mort? Potser no s'han aturat a pensar-ho, potser els és igual el que es pensi dels homes, o potser com que ells no es consideren violents, creuen que no va amb ells, però no han pensat mai en intentar desmarcar-se d'una forma pública d'aquesta violència i reivindicar la no-violència del seu gènere? Això suposaria una bona reflexió del seu paper com a homes i a la vegada faria que els violents quedessin en evidència i no es trobessin tan fàcilment acceptats dins del seu món masculí.

Les reivindicacions avui

Les dones, mitjançant la nostra lluita col·lectiva, fem pública la nostra no-violència, la nostra defensa de la vida i el tenir cura dels altres. Aquest 8 de març afirmàvem "cada dia de l'any, estem al costat de les dones d'arreu del món que s'oposen i resisteixen les múltiples formes de violència : la guerra, les migracions forçades, la depredació dels recursos naturals, la repressió social, política i religiosa, la familiar, les pràctiques d'exclusió econòmica, social i/o política per raons de sexe, ètnia, religió, opció sexual, edat, etc., la doble discriminació de les dones immigrants...". Per què trobem tan poc recolzament ?

Quotidiana violència masculina

Per què quan les dones som agredides al carrer, a la feina amb mirades que incomoden, comentaris sobre el nostre cos que ens molesten, acudits o bromes que ens violenten, es genera un silenci i una certa complicitat per part dels homes, en lloc de rebutjar obertament aquestes formes quotidianes de violència masculina i començar a construir públicament nous comportaments masculins?

Les dones sostenim el món

Les dones defensem la vida i la cura dels altres. L'aportació de les dones en treball i temps al benestar de les persones (cura de criatures, malalts, persones discapacitades, persones grans) encara és invisible i considerada com una forma d'ajut o d'obligació familiar que impliquen sobretot les dones del nucli familiar (esposes, mares, filles, joves, germanes, cunyades). Tanmateix, aquest treball és imprescindible per al manteniment de la societat. Avui en dia, la incorporació de les dones al mercat laboral i en particular de les mares, dificulta compaginar el treball mercantil i la cura dels altres i, en conseqüència, fa urgent el seu repartiment entre homes i dones, com també entre les famílies i l'Estat. Les dones som les que ens sentim més afectades per la reducció de la despesa pública en serveis socials i sanitaris, tant perquè ens condueix a assumir més treball de cura, com també perquè aquests serveis són sectors feminitzats, i la disminució del pressupost públic repercuteix directament en el deteriorament de les condicions de treball de moltes dones. Aquestes reivindicacions són indivisibles, troben poc suport.

Se n'adonen els homes que cada vegada més el gènere masculí es relaciona amb violència, bel·licisme, agressions, mort ?

Fins quan haurem d'esperar per a compartir la cura dels altres ?

Tot no passa per la demanda de més i millors serveis públics de caràcter social, educacional i sanitari, sinó també per la redistribució del treball de cura de les persones entre homes i dones en el dia a dia, enlloc de ser responsabilitat exclusiva de les dones. Per què les dones considerem imprescindible la redistribució entre homes i dones de la cura dels altres? Per una banda, perquè és una qüestió central per poder participar, en igualtat de condicions, homes i dones, en la vida laboral i ciutadana. Però també perquè la cura dels altres no és només un treball material, sinó també relacional i emocional que contribueix a teixir, construir i mantenir les relacions entre les persones i cal que en aquesta tasca ens hi impliquem homes i dones per tal de fer possible un altre món. El món dels afectes i de les relacions que les xarxes de dones hem construït no pot ser exclusivament femení. Només quan els homes sàpiguen quan costa fer créixer una vida, serem capaços de construir junts una societat sense violències ni guerres, en la qual la cura de la vida de les persones i del planeta siguin les prioritats més importants.

Cal començar a construir un altre món

20 anys després, ens seguim preguntant si rera el bonic discurs hi ha una bona pràctica quotidiana, perquè en definitiva és aquesta la que canvia les coses de veritat i aquí és on tenim més llibertat individual i menys control. La pràctica quotidiana passa per la reflexió profunda dels nostres papers dona-home, per l'intercanvi i posada en comú de les nostres reflexions, creant així una altra manera de viure. Pensem que realment un altre món és possible, però a més dels imprescindibles canvis econòmics i polítics, res canviarà si els homes no revisen personalment i col·lectiva la masculinitat, de la mateixa manera que les dones ho hem fet amb la feminitat. I aquí sí que nosaltres, les do-nes, portem molts anys de feina.

La Bordeta, mon amour

Comissió de veïns de la Bordeta

Quan els mitjans de comunicació ens parlen d' "Impacte ambiental" ens recordem immediatament d'un dels temes més punyents que aquests dies s'han plantejat al nostre país: el maleït Pla Hidrològic Nacional, que per cert no tan sols representa un gravíssim atemptat per als medis naturals, sinó que també porta implícits greuges de tot tipus que en aquest espai no podriem encabir-los.

L' impacte ambiental que volem denunciar afectarà directament una entitat del nostre barri, concretament a l'Escola Bressol municipal l'Esquirol, ubicada al carrer Noguera Pallaresa-Almeria, just al davant de la Plaça de la Farga. En aquest centre educatiu de titularitat pública, hi ha matriculats uns 60 infants de 0 a 3 anys.

Els pares, les mares i les educadores d'aquest centre estan espantats per la imminent construcció al costat de L'Esquirol d'un Poliesportiu i han pogut constatar que degut a l'alçada de l'edificació el seu pati perdrà pràcticament el sol que matí i tarda, fins ara gaudeixen.

La construcció d'aquest Poliesportiu planteja una sèrie d'interrogants: l'espai que s'ha previst ocupar és el més adient per a la seva ubicació? No és estrany que existint a uns 200 m més avall uns magnífics terrenys (Can Batlló) destinats a equipaments per al barri, s'hagi escollit aquest lloc? Hi ha també molts més interrogants. Pròximament els abordarem.

La Comissió de Veïns de la Bordeta, fa costat a la gent de l'Esquirol. Presentarem els recursos que calguin.

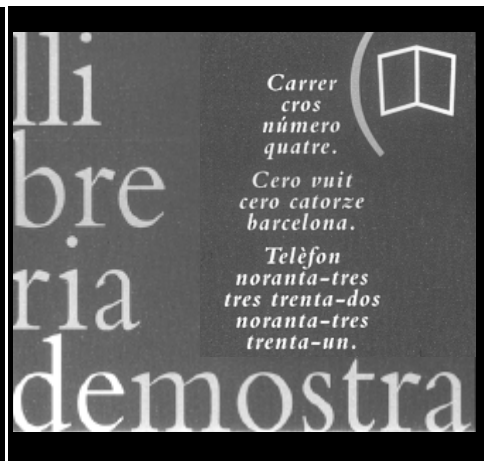

El perles del mes...

Alberto Fernández Diaz va titllar els manifestants de "còctel de batasunos, antiglobalitzadors, indepententistes i, segur, gent de bona fe"

Adéu al Forat de la Vergonya

ContraInfos.- L'Ajuntament mitjançant el PERI (Pla especial de Reforma Interior) i afavorint els seus propis interessos i el d'empreses semi-públiques com PROCIVESA, està expulsant els veïns dels edificis afectats. En principi aquest espai estava destinat a zona verda, però, a última hora, han decidit no deixar passar l'oportunitat de construir alguns blocs de pisos més.

El bloc va ser enderrocat el mateix dia, respectant, per ara, la plaça que els veïns han construït i els arbres que s'han plantat al mig del ciment. El forat que han deixat, però, continua fent vergonya.

Safiya salvada

ContraInfos.- El passat dilluns 25 de març el tribunal de la sharia va absoldre a Safiya. Shafiya havia estat condemnada a pena de mort per lapidació acusada d'haver comès adulteri. Gràcies a la pressió internacional el tribunal ha canviat la seva decisió i ha decidit absoldre-la. Cal destacar la importància que han tingut les xarxes de dones a través d'internet que són les que van començar a denunciar el cas internacionalment. El cas de Safiya s'ha guanyat però encara queden moltes dones en la mateixa situació.

Clamor popular contra el PHN

Cada dia que passa el PHN té més adversaris, tal com van demostrar els centenars de milers de persones que, com un gran riu de gent, música i pancartes, inundaren els carrers de Barcelona el dia 10 de març. En la que va ser la manifestació més multitudinària en contra del pla, hi va participar gent d'arreu sota un mateix clam: "per una nova cultura de l'aigua".

Jordina S.A./BARCELONA

L'assistència fou tan massiva que quan l'inici de la manifestació arribava a la catedral, encara hi havia una part que no havia sortit de la plaça de Catalunya. A tall de curiositat, esmentar l'incident inicial que sofriren gent vinguda d'Itoiz (Navarra), que van ser identificats i retinguts per la policia fins que altres manifestants no la van increpar. Després van fer una representació en què, entre d'altres coses, es parlà d'Iñaki, el company empresonat per haver ajudat a tallar uns cables en les obres de l'embassament d'Itoiz.

L'oposició al PHN planteja des de fa temps una profunda crítica, ja que en la seva filosofia de base s'aposta pel malbaratament de l'aigua i la destrucció del medi, enlloc d'afavorir una millor gestió del que estan convertint en or líquid. En realitat, el litoral mediterrani no és el lloc sec que se'ns vol fer creure, però la mala gestió (urbanització i conreu a zones costaneres, bombejant l'aigua directament al mar) i els interessos dels sectors turístic i, sobretot, constructor, fan que es presenti aquesta obra faraònica com a única solució.

Per això es reuniren persones provinents del baix Ebre, que veurien morir el delta, d'Aragó, que veurien submergides bona part de les seves terres sota els entre 70 i 118 embassaments que es projecten, i de les conques receptores (a Catalunya, País Valencià, Múrcia i Andalusia rebran (escassos) beneficis nomé l'agricultura intensiva i agressiva i serà causa d'un increment de la demanda d'aigua).

De fet, el PHN ja està aprovat, i ara només resta saber la decisió de la Comissió Europea sobre les ajudes per a la seva realització (8.000 dels 23.000 milions euros que val).

Sota aquest símbol s'agrupa una mobilització sense precedents

La protesta frena el 22@

ContraInfos/POBLE NOU

"El projecte 22@ no és res més que un negoci de constructores i grups financers amagat darrera de la careta de la modernitat i multiculturalitat". Això és el que afirmen les entitats que des de fa mesos lluita contra aquest projecte del barri del Poblenou. El 28 de febrer es va produir l'acte més nombrós realitzat fins ara amb la participació de 3000 veïns i veïnes. Aquesta ferma mobilització popular està fent trontollar els plans de l'Ajuntament.

Qui hi ha al darrera del 22@?

El projecte preveu la construcció de 9 grans gratacels de 24 pisos, la torre Agbar de fins a 142 metres, un hotel de més de 30 pisos a la Diagonal confluència amb Pere IV i un altre edifici de 21 plantes al carrer Bilbao. En aquestes construccions s'hi instalarien multinacionals com General Electric o Retevision. També hi hauria alguns habitatges, tot i que serien econòmicament inaccessibles per la gent del barri. Les immobiliàries que controlarien aquest negoci estarien principalment sota la supervisió de La Caixa, tancant així el cercle d'interessos.

Expulsió del veïnat

El faraònic projecte expulsarà centenars de veïns i veïnes, es tancaran tallers i comerços, i es destruirà el valuós patrimoni històric d'aquella àrea urbanística, que sempre ha estat estretament lligat al marc industrial de Catalunya i al moviment obrer. La reivindicació del veïnat és ben clara: "Volem un barri per les persones i no pel capital". La gent afectada s'ha agrupat en una comissió específica. L'Associació de Veïns s'ha mostrat contrària al pla, tot i que el gruix de la campanya l'ha dut a terme la Coordinadora Contra el 22@, que es reuneix en un centre social okupat del barri. En aquest sentit, dir que la Coordinadora ha treballat tant l'agitació i la informació cara al barri, presentant una oposició directa recolzada per no pocs veïns. Tot i això, la seva activitat ha estat silenciada sistemàticament.

Russafa planta cara als feixistes

ContraInfos/VALÈNCIA

El dissabte 2 de març estava convocada al barri de Russafa una concentració racista organitzada pel grupuscle feixista Espanya 2000. Com a resposta, l'assemblea antifeixista va convocar una manifestació el mateix dia. L'objectiu era aturar l'acte i denunciar la permissivitat que tenen aquestes organitzacions. Unes 200 persones, protegides amb pancartes d'espuma, van començar la marxa antifeixista dirigint-se cap el recorregut de l'altre acte. Pel camí s'hi va anar sumant altra gent. Des d'alguns balcons s'increpava els nazis i se'ls llençava ous.

Tot i el fort desplegament policial que seguia la manifestació, més d'un miler de persones va aconseguir despistar els antiavalots i arribar a un dels punts per on havia de passar la marxa d'Espanya 2000. Allà es van plantar les pancartes protectores mantenint-se durant uns 20 minuts. Fins que la policia va produir una càrrega que va provocar desenes de ferits. La gent va haver de retocedir i sortir fora del barri, fent barricades amb contenidors i cotxes per protegir-se de la policia. Van haver-hi 23 detencions.

En l'acabar l'acte, alguns ultres van passejar-se pel barri, ostentant banderes espanyoles, cridant odes a Hitler i insultant immigrants. El veïnat de Russafa va denunciar que mentre la policia actuava contra els antifeixistes, els ultres agredien impunement veïns i clients d'un bar del Carme. Cap dels agressors va ser detingut.

Es destacà la multiculturalitat del barri

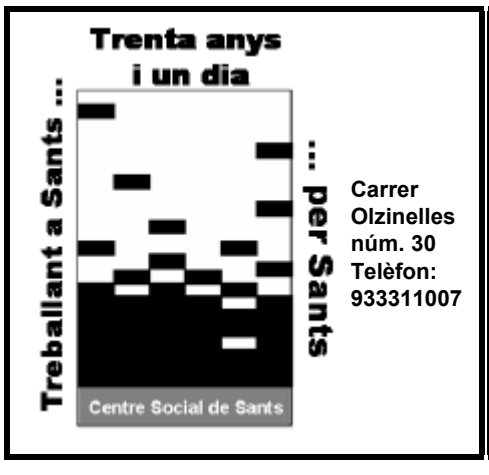

Què està passant al món?

Des d' aquest espai emprenem un llarg viatge per diferents pobles i països. No es tracta, però, d'una visita guiada per museus ni d'una guia d'hostals barats, sinó d'una aproximació a la realitat que viu la gent arreu del món. Volem fer d'altaveu a les formes de resistència que desenvolupen els pobles per plantar cara a les injustícies que genera el sistema capitalista.

L'Àfrica dels grans llacs: coartades pel control del poder i les riqueses mineres

Rwanda té dues històries, la del poble -hutu o tutsi- que és una història de segles de submissió, revolució els anys 60, prosperitat els 80, desplaçats a principis dels 90, refugiats a partir del 1994 i de nou submissió en l'actualitat. L'altra història de Rwanda és la del poder de l'elit tutsi i els seus aliats estrangers. Amb plans macabres per fer-se amb el poder i amb indiferència davant de milions de persones assassinades com a conseqüència de les seves estratègies.

Inshuti/MANRESA-RWANDA

De la primera història se'ns ha explicat amb insistència que és un conflicte ètnic entre tribus, entre hutus i tutsis. La segona història s'ha silenciat. Qui ha mogut els fils de la segona història també té el control de la informació.

Quin era el pla?

Assassinar el llavors president ruandès, Habyarimana, per generar inestabilitat a l'interior de Rwanda i encendre així l'espurna que podia provocar les matances de 1994. Amb la coartada d'aquestes matances el FPR (Front Patriòtic Ruandès) va prendre el poder a Rwanda. La nova situació va provocar un èxode de refugiats a l'est del Congo i, amb l'excusa que entre els refugiats hi havia genocides, van bombardejar els camps de refugiats (1996) per envair l'est del Congo (on es concentra una de les majors riqueses mineres de l'Àfrica). El pla va ser elaborat per l'FPR, amb Paul Kagame -actual president de Rwanda- al capdavant: hereus dels clans reials que es van haver d'exilar de Rwanda durant la República i que, des de llavors, van fer el possible per recuperar el poder a la zona. Membres de l'FPR van adquirir la seva formació militar als EUA. El mateix Kagame -amic personal de Clinton- hi va participar. Els EUA són el principal proveïdor d'armes i entrenador de militars a Uganda. En aquest cas, per tenir el control de l' Àfrica dels Grans Llacs. Només això explica que l'exèrcit d'un país tant petit com Rwanda (de la mida de Galícia) pugui enfrontar-se actualment amb un gegant com el Congo.

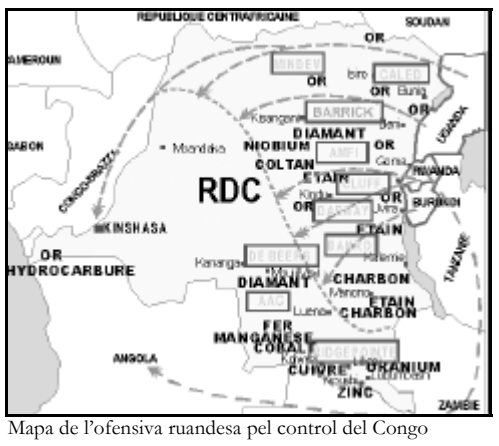

Mapa de l'ofensiva ruandesa pel control del Congo

Quines riqueses amaga l'Est del Congo?

Or, diamants, coure, cobalt, zinc, urani, plata, europi i thoni -utilitzats en l'aeronàutica i la indústria espacial- i coltan - mineral que conté el tàntal, que és un ingredient essencial per a la producció de telèfons mòbils i ordinadors.

A partir de 1996 els camps de refugiats en territori zairès van ser bombardejats i atacats per l'FPR amb l'excusa de garantir la seguretat de Rwanda davant les incursions que es realitzaven des dels camps per part de les milícies hutus. En aquells moments, al Zaire, tenia lloc una ofensiva per derrocar el dictador Mobutu Sese Seko, imposat per Estats Units feia uns trenta anys. Mobutu va fugir i L. D. Kabila, líder de l'oposició, va accedir al poder, rebatejant el país amb el nom de República Democràtica del Congo. La independència de Kabila no agrada als EUA. Per això els militars tutsis que ocupen l'est del país anuncien la seva oposició armada al govern de Kabila (en la que participaran efectius de l'exèrcit dels EUA). Diverses investigadores americanes independents han ridiculitzat l'asserció de l'expresident Bill Clinton dient que la guerra del Congo és la primera guerra mundial de l'Àfrica.

Les conseqüències del Pla de Kagame són milions de persones -hutus i tutsis- assassinades per afavorir l'accés al poder i als recursos econòmics de l'FPR tutsi i dels EUA, que han vist en el suport a aquesta elit una nova via d'accés als recursos de l'Àfrica central.

Els interessos ianquis a la zona...

El 27 de novembre de 1996, el diari francès Le Monde indicava que la zona del Congo que actualment està sota el control dels exèrcits de Rwanda, Burundi i Uganda disposa de grans reserves de gas natural i petroli. Segons Le Monde una concessió de 83.000m2 (tres vegades la superfície de Rwanda) acabava d'atorgar-se a una companyia americana (BARRICK GOLD), el consell d'administració de la qual compta amb un expresident americà, un excap de la CIA i un exprimer ministre canadenc. BARRICK forma part d'un holding anomenat HORSMAN CORPORATION, al qual estan vinculades altres grans companyies com TRIZEC i l'imperi de premsa HOLLINGER (on hi trobem Sir Henry Kissinger i la baronessa Margaret Tatcher)

...i la més perles

Valdecasas: "Se ha hecho el mejor anuncio publicitario que se puede hacer de Barcelona"

Brótons, proper alliberament

ContraInfos.- El pres dels GRAPO, Francisco Brótons, el reclús amb més anys a presó de tot l'Estat Espanyol, ha rebut data pel seu proper alliberament: el 26 d'agost. En Brótons porta 22 anys a diferents presons de l'Estat, tot i que la legislació penitenciària prohibeix un empresonament consecutiu superior a 20 anys.

8 de març

ContraInfos.- Cada any el 8 de març és una diada per la reivindicació de la situació de desigualtat que, encara ara, pateixen les dones en la societat patriarcal. La manifestació va sortir de la pl. Universitat amb dones de diferents col·lectius, sindicats, partits polítics i ONG's. La marxa, amb 4000 assistents, va destacar per l'exagerada presència policial. Policies de paisà van seguir, i filmar, un grup de dones que feien pintades, la marxa va prosseguir amb música, timbals i xiulets fins a la pl. Sant Jaume, on continuarien els actes festius i reivindicatius.

DESPRÉS DE L'ÈXIT EDITORIAL DEL LLIBRE "UN REI COP PER COP"
ARRIBA UNA NOVA EXPERIÈNCIA DE PERIODISME D'INVESTIGACIÓ I DENÚNCIA SOCIAL ALS PAÏSOS CATALANS

Número 0 kalegorria en català gratuït

Omple la butlleta i el 23 d'abril rebràs la revista a casa

Nom i cognoms_____

Telèfon_____ Telèfon mòbil_____ Correu-e_____

Adreça_____ Codi Postal_____ Població_____

Comarca_____ (Província)_____

Per obtenir més informació:
93 237 68 08
paisoscatalans@kalegorria.net
www.kalegorria.net

Envia-la a MIATZEN S.A.R.L. Ap. 9036 CP. 08206 BCN

l'agenda

Tallers i assessorament

dilluns de 18:00 a 21:00	**Punt informació violència domèstica**	CS de Sants
dimarts i dijous 18:00 a 19:00	**Anglès** (12'02 euros al mes)	CS de Sants
dimarts de 19:00 a 20:30	**Advocat** (telefoneu abans, gratuït per socis)	CS de Sants
dimecres a les 19:30 a 21:00	**Jocs d'improvització (**gratuït)	CS de Sants
dijous 16.00 a 17.00 i 17:30 a 18:30	**Ioga** (12'02 euros al mes)	CS de Sants
dijous 21:00 a 22:30	**Ball de Saló** (15'02 euros al mes)	CS de Sants
disssabtes matí 10:00 a 11:30	**Tai Txi** (15'02 euros al mes)	CS de Sants

Jornades menors

dijous 11 d'abril a les 19h	**La Llei del Menor i els centres tancats**	CSO La Lokeria
divendres 12 d'abril a les 19h	**Xerrada Menor Immigrant**	CSO La Lokeria
dissabte 13 d'abril a les 12h	**Experiències de la gent de La Coma i el C*amijín***	CSO La Lokeria
dissabte 13 d'abril a les 16h	**Presen.llibre *Cuando los politicos mecen la cuna***	CSO La Lokeria
dissabte 13 d'abril a les 18h	**Merendola i conclusions**	CSO La Lokeria
dissabte 13 d'abril a la nit...	**Festa amb els Pirat's Sound System**	CSO La Lokeria

Passió i revolta. Jornades sobre els cicles de lluita dels anys 60-70 a Can Vies

divendres 5 d'abril a les 20:00	**Xerrada Moviments populars a Xile**	
divendres 12 d'abril a les 20:00	**Xerrada Insurrecció a l'Argentina pre dictadura**	
divendres 19 d'abril a les 20:00	**Xerrada Revoltes estudiantils el Mèxic del 68**	
divendres 26 d'abril a les 20:00	**Xerrada el maig francès**	
divendres 9 de maig a les 20:00	**Xerrada dissidències en els països de l'Est**	
divendres 17 de maig a les 20:00	**Xerrada revolta dels clavell a Portugal**	
divendres 24 de maig a les 20:00	**Xerrada Itàlia entre el 68 i el 77**	
divendres 31 de maig a les 20:00	**Lluites autònomes en la "transició espanyola"**	
divendres 1 de juny a les 20:00	**Cloenda**	CSA Can Vies

Concerts

divendres 12 d'abril a les 21h	**Concert Ràdio Pica amb Marea, Porretas...**	Cotxeres de Sants

Jornada antirepresiva em suport asl/les detinguts/des del 12-Oct-01

dissabte 6 d'abril a les 14:00	**Dinar popular**	Torà
dissabte 6 d'abril a les 16:00	**Cantautor JM.Cantimplora**	Torà
dissabte 6 d'abril a les 18:00	**Xerrada dels fets de Sants**	Tora , sala actes ajunt.
dissabte 6 d'abril a les 23:00	**concert i actuacions (Rabia Positiva, Etsaiak...)**	Torà

Reunions

Cada dimecres a les 20:00	**CSA Can Vies**	CSA Can Vies
Primer dijous de mes a les 20:00	**Jo també em planto**	CS de Sants
dimarts cada 15 dies a les 19:30	**Plataforma Cívica 12-O en llibertat**	CS de Sants
diumenges a les 19:00	**Alma Peruana**	CS de Sants
cada dimarts a les 20:30	**CAL**	CS de Sants
cada dijous a les 21h	**Endavant-Sants**	Casal Independentista
cada dilluns a les 20:30	**Alosa**	Can Vies
cada 15 dies, dimarts a les 21h	**CSA Hamsa**	CSA Hamsa
cada dilluns a les 20h	**Maules**	Casal Independentista
cada dilluns a les 22h	**Tenses**	CSA Hamsa

Manifestació Santsenca contra l'Europa del Capital del dia 9 de Març a una setmana del Consell Europeu a Barcelona

Adreces

Hamsa c/ Miquel Bleach 15
Can Vies c/ Jocs Florals 42
CS de Sants c/ Olzinelles 30
Casal Indepe c/Premià 31
Espai Obert c/ Blasco de Garay 2
AC Arran c/ Premià 20
CSO Lokeria pl.Ecspanyola (L'H)

Subscriu-te

Les subscripcions a la Burxa acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i ajudar econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps

Nom_____
Cognoms_____
Carrer i número_____
Codi Postal_____ Població_____
Telèfon_____ DNI_____

Subscripció anual per rebre la Burxa	Col·laboració anual amb la Burxa	Aportacions voluntàries a la Burxa
☐ 9 € (1500Ptes)	☐ 18 € (3000ptes)	☐ _____€ (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCARIA

Caixa/Banc_____
Adreça_____
Població_____
Nom del titular_____
CODI ENTITAT
CODI SUCURSAL ☐☐☐☐
CODI SEGURETAT ☐☐☐☐
NÚM DE COMPTE ☐☐
☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà La Burxa
Data_____ Signatura